

Спрам шурина и спрам пуничина,  
Пуштај скерлет коњма до копита,  
Златне узде коњма до очију,  
Све два и два у двор ушетајте,  
Нек се не зна ко је ђувегија.  
Кад ушеташ у бијеле дворе,  
Мрко гледај, оштро проговарај,  
Да би лете се бојала девојка,  
Још код мајке, у мајчином двору.

*14. Молиново сурмање*

Лепи се Јова на пут опраља,  
Мила му мајка кошуљу тражи,  
Миле му снахе косу чешљају,  
Мила му браћа коња седају,  
Миле му сеје шешир китиду,  
Оправ' се, оправ' наши брате Јово,  
Да ми идемо по твоју љубу,  
По твоју љубу, по нашег слугу,  
Тебе да љуби, а нас да служи.

*15. Кад кум долази.*

Благо нама ево нашег кума,  
Волем кума, нег\*) сива сокола,

\*) Неки певају: „нег златног голуба“